SIILI JA TÄHDENLENTO

Anne Hälvä

Kuvitus: Tommi Eskola

Siili ja tähdenlento

Kiitokset:

Lämmin kiitos läheisilleni, jotka uskoivat siihen, että tämä teksti saadaan kansien sisään. Kiitos kaikesta kannustuksesta, tuesta ja voimasta myös vaikeina hetkinä.
– Anne

Kiitos lapsilleni, joista ammensin voiman kuviin. Kiitos pienistä silmistänne, joiden avulla oli helppo uppoutua maailmaanne.
- Tommi

Anne Hälvä

Siili ja tähdenlento

© 2016 Anne Hälvä/Anne Hälvä

Kuvitus: ©Tommi Eskola

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-339-471-1

Sinä tähtikirkkaana yönä pieni siili suuntasi surullisen katseensa taivaalle. Hetken tuijotettuaan se näki kirkkaimman näkemänsä tähdenlennon. Niin ison ja loistavan, että hetkeksi koko metsä valaistui taianomaisesti.

Siili mietti: Tässä minä istun murheiden viitta hartioilla, suuren taivaan alla...
Siilin ajatus katkesi kuin veitsellä leikaten, kun hän näki taivaalla lentävän valtavan hahmon.
Pieni sydän meinasi vallan pamppailla ulos rinnasta, sillä niin vaikuttava tuo yössä liitävä, tulta hengittävä hahmo oli.
Voi kunpa minäkin voisin lentää tuolla tavoin vapaana ja valtavana, enkä olisi enää yhtään arka tai ujo.

Siili huokaisi syvään, kääntyi ja tallusti omaan pehmoiseen sammalpesäänsä. Hetken kuluttua pieni piikkipallo tuhisi syvässä unessa.
Sinä yönä tapahtui jotain outoa ja erikoista. Siili näki hyvin todentuntuista unta.

Tämä pieni sisaruksiaan kaipaava piikkipeikko näki unessaan sisaruksensa. He olivat jälleen yhdessä. Mikä heidät oli yhteen johdattanut? Tuo taivaalla leijaileva, tulta hengittävä hahmoko?

Ukkosmyrsky oli aivan lähellä. Kauan hän oli ollut yksinäinen, mutta enää hän ei ole. Ei ainakaan samalla tavoin. Hänellä on lähellä suuri tulta hengittävä hahmo, sekä hänen kaipaamansa sisarukset.

Siili pieni piikkipeikko herää unestaan. On hiljaista. Ainoa ääni on sateesta kuuluva ropina. Hänellä on hyvä ja rauhallinen olo. Turvallinen tunne sisällään hän miettii yöllä kuulemiaan sanoja: ”Kuinka hienolta tuntuu keskittyä muuhunkin, kuin murehtimiseen.”

Taivaanrannassa pilvet repeytyvät hajalle. Välkkyvien reunojen lomassa hän erottaa pieniä palasia sinistä taivasta. Ilmassa tuoksuu kastemadot ja märkä nurmi.

Pilvien takaa hän huomaa jotain suurta. Pitkään taivaalle tuijoteltuaan, hän erottaa sen yölliseksi hahmoksi.

”Ei, se ei sittenkään ollut unta”, mietti siili. Samalla herää myös ajatus sisaruksista. Jos tuo lentävä suuri otus olikin totta, niin missä ovat sisarukseni, siili pohti.

Kaiken ikäisille sopiva lämminhenkinen tarina kahdesta yksinäisestä ja hyvin erilaisesta kaveruksesta, jotka etsivät omaa paikkaansa maailmasta.

Tarinassa on kosketeltavissa ikävää, surua, iloa ja onnea - suurimpana kuitenkin aito rakkaus.

Tarinaan eläytyessäsi jostain kaukaa saattaa leijailla tuoksuja sateen jälkeisestä luonnosta.

"Usko itseesi ja heittäydy mukaan."

9 789523 394711